Nr. 29. Sibiiu, Marţi 10 Martie 1881. Anul XXIX.

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marţia, Joia şi Sâmbăta.

ABONAMENTUL
Pentru **Sibiiu** pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru **monarchie** pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru **străinătate** pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente şi inserţiuni a se adresa la:
Administraţiunea tipografiei archidiecesane Sibiiu, strada Măcelarilor 47.
Corespondenţele sînt a se adresa la:
Redacţiunea „Telegrafului Roman“, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refusă. — Articulii nepublicaţi nu se inapoiază.

INSERŢIUNILE:
Pentru **odată** 7 cr., — **de două ori** 12 cr., — **de trei ori** 15 cr. rîndul cu litere garmond — şi timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Cătră alegătorii Români din Transilvania.

După ce s'a decis a se ţinè şi conferenţa generală comună cu fraţii din Ungaria şi Bănat tot în acceaşi ţi, s'a aflat de lipsă, spre încungiurarea ori căror neînţelegeri, a se aduce la cunoscinţa publică, că cei câte doi delegaţi ai cercurilor electorale ardelene, aleşi pentru conferenţa ardeleană, pot fi autorisaţi a participa în mod activ şi la conferenţa comună ungaro-transilvană, fără de a se mai alege încă alţi delegaţi.

Sibiiu, 8/20 Martie 1881.

Comitetul electoral central.

România regat.

Cestiunea aceasta decând s'a ivit nici odată n'a fost discutată cu atâta interes, de o parte însemnată a presei europene, ca în timpul de faţă. Din toate se vede, că cestiunea este apropape de resolvit şi greutăţi va avè să întimpine pumai din partea Austro-Ungariei.

Privitoriu la cestiunea regatului aflăm mai întâiu în „D. Ztg“ următoriul articol:

„In contra voinţei puterilor mari, dice „Deutsche Zeitung“ din Viena, şi în contra tuturor tractatelor Muntenia şi Moldova înainte cu douăţeci de ani s'au unit într'un stat. Chiar dupăce factul s'a împlinit cabinetele cu anii s'au reţinut dela sancţionarea lui; ele voiau să recunoască noului stat numai o esistenţă provisorie, fără nume şi cuvêntul „România“ fu încungiurat cu îngrigire în actele oficiale. Pentru Europa estatu numai „principatele dunărene unite.“ De atunci incoace România şi-a câştigat dela marile puteri numele seu şi dela Sultanul (?) independenţa sa completă; ea şi-a creat cu o răbdare tenace toate temeiurile unei esistenţe sigure şi nedisputate din vre o parte. Dar nu numai individii singuratici, ci şi popoare şi state cresc dimpreună cu scopurile lor mărеţe. Românii nu se mai multămesc, ca patria lor să poarte pe viitor numai titlul de principat; România nu poate fi mai mare, pentrucă stă încleştată între puteri mari vecine, dar apoi să valoreze cel puţin mai mult în lumea oficială, ea vrea să poarte un titlu ponderos şi sunător, care între statele Europei sè'i dea vaţă şi posiţie; ea din propria ei putere vrea sè avanseze la regat.

„Această stăruinţă ministrul Brătianu a conces-o în public depe tribuna camerei şi este mai pre sus de toată îndoială, că el prin agenţii sei a şi sondat deja pre subt mână, ce ar dice eventual marile puteri la plănuita „înălţare posiţională“ a României. Se pare, că principele Carol în incepu a voit sè primească titlul unui „rege al Românilor“, o poftă, în contra căreia cabinetul din Viena foarte probabil ar fi protestat energic nu numai în Bucuresci, dară la toate cabinetele europene. Austria are Intre locuitorii proprii ai statului seu 3 milioane de Români şi aşa nu poate suferi la graniţele sale un monarh, care la o vreme şi-ar putè uita de titlul seu şi prea lesne s'ar putè pomeni în aspiraţiunile unui rege al tuturor Românilor. Guvernul din Bucuresci însè cunoscând după acceea întrudevăr s'a şi lăpădat de cugetul acesta şi acuma stăruesce pentru principele numai după numirea oficială: „Rege al României,“ o cere, ce din partea diferitelor puteri poate că se va aproba fără vre-o opunere. Este ca sigur, că Englitera şi Italia de loc după arătarea oficială din Bucuresci i vor notifica noului regat recunoascerea; republica franceză va fi apoi cea dintâiu, care va urma acestui esempiu; Rusia nu va remânè îndărăpt, dacă pe cale uşoară îşi va putè redobândi simpatiile pe jumêtate perdute la România şi aşa la tot casul mai remâne Germania, care pre lângă toate relaţiile cu Hohenzollerul german ar aştepta cu prevedere după Austria.

„In cercurile înalte din Viena până acuma se observă o ţinută foarte rece în acestă cestiune de etichetă făcêndu-se obiectiunea, că Intr'un timp nu prea îndepărtat regele României va trage după sine şi un rege al Serbiei şi se tem, că vaţa nouă ar putè produce şi ambiţie nouă precum şi poate nouè în potentaţii mici ai Orientului. Ca principate „statele“ lui Carol şi a lui Milan sûnt tocmai mari de ajuns, ca regate ele ar părè poţesorilor lor cu mult prea mici şi prea sărace. Toate aceste îngrigiri pot sè fie drepte şi întemeiate; noi însè credem, că Impărăţia Austriei pe lângă toate aceste ar face bine, dacă cel puţin cu privire la România nu le-ar cumpăni. Politica noastră orientală — ori vrea ea ori nu — trebue sè urmărească principii, că interesele austriace în Orient se pot scuti numai prin favorisarea elementelor neslavice. Turcia numai e de traiu, ea de mult este prefăcută Intr'un provisoriu jalnic şi trebue tractată ca atare; acele popoare însè, cari naturalmente trebue apărate şi scutite de Austria şi cari sûnt aliaţi locali ai ei, sûnt Greci stradalnici şi practici, sûnt Albanezii resbonici şi geloşi de independenţa lor, apoi abilii Români inchişi gîur împregiur de Slavi şi periclitaţi; aceste sûnt avantgardele noastre în Orient, stavilele contra Innecării panslavistice, ce mai curênd, sau mai târziu inevitabil trebue sè ese din alvia sa. Firesar şi mai mult, decât un postulat inocent al vanităţii, care pace le Români, sè'şi întindă mânile după o sclipicioasă coroană regală pentru domnitorul lor. — Austria totuşi îşi va alege partea cea mai prudentă, dacă Intr'o atare cestiune de formă faţă cu micul stat vecin se va arêta „coulantă.“ De sine se înţelege, că această coulanţă trebue sè se esercteze şi viceversa şi Austria are dreptul, a cere dela România o apropiere mai mare ca până acuma, dreptul adecă, a pretinde o compensaţie pentru serviţiile sale. La Dunărea de jos chiar acuma vine la decidere o cestiune economică de viaţă pentru statul nostru şi dacă nu numai în viaţă, ci şi în politică o mână spală pe cealaltă, atunci „regele“ Carol trebue sè concesă, că recunoascerea Austriei este vrednică cel puţin un — Avantprojet. Politica alianţei austro-germane este clară şi evidentă; ea stăruesce în Europa la mânţinerea păcei, eară în Orient la desvoltarea culturei; ea nu vrea sè cucerească Orientul ca sabia germană, ci cu diligenţa germană şi sè'l ridice la înălţimea civilisaţiei moderne. Viitoriul rege al României se poate alătura la alianţa celor doi Impărаţi ca un al treilea aliat egal îndreptăţit şi prin acesta alăturare se va asigura el insuşi şi ţeara sa în contra furtunilor amenintătoare a marei catastrofe orientale. România seamenă cu insulă mică, ce este primejduită, a perì mai curênd sau mai târziu în undele imperiului slavon de 100 milioane şi această primejdie nu se poate delătura nici prin multămirea unei vanităţi, nici prin un titul de fală şi nici prin o coroană sclipicioasă.

In „Timpul“ aflăm alt articul privitoriu la aceeaşi cestiune,din care împrumutăm următoarele pasage:

„In nrul nostru penultim am dat părerea unui diar german asupra ideii de a ridica România la rangul de regat. Acea părere seamănă a resuma în ea punctul de vedere austriac în cestiunea aceasta. Acum lăsăm sè urmeze un articol,ce'l aflăm în „le Nord“, din care resultă poate atitudinea binevoitoare, pe care Rusia ar păzi-o faţă cu acest proiect, deşi ni se dă consiliul, de a nu face pentru o despărţă schimbare de titlu nici un sacrificiu real.

„Respunsul dat în Camera deputaţilor din România de d. Brătianu unui deputat, care 'l-a interpelat în privirea „gomotelor relative la ridicarea României la rangul de regat, ne

FOIŢA.

Esposiţia de tablouri din Biserica St. George-vechiu din Bucuresci.

De cât-va timp se vede în ţară o mişcare progresistă atât pentru industrie, cât şi pentru artele frumoase. Astfel avurăm esposiţia societăţei „Concordia“ şi toţi cunosc succesul ce a avut.

Astăzi, din nou, vedem deschidêndu-se o esposiţie, însè aceasta numai de tablouri. D. Pompilian, după cum se face în Francia, ne-a convocat la inaugurarea esposiţiei d-sale de tablouri şi pictură murală, cu care a ornat Biserica St. George-Vechiu.

Avantagiele unei esposiţiuni nu se mai pot contesta şi se scie de toţi resultatele, ce dau nascere astfel de esposiţii. Este ca un fel de câmp de luptă pentru artişti, unde fie-care caută a învinge pe emulul seu, — ear nu rival — prin operile, ce a produs. Dacă o esposiţie de tablouri ale mai multor artişti are avantagiul de a face sè se distingă cel mai talentat, noi credem însè, că esposiţiunea operilor unui singur artist are avantagiu mai mare pentru public, căci dênsul poate vedè cum talentul şi arta unui pictor merge progresând, începênd dela primele tablouri lucrate atunci când nu avè decât idei vage de pictură, şi apoi de acelea, cele lucrate atunci, când pictorul deja matur, a ajuns în culmea artei, a ajuns acolo, unde în toată forţa sa, el poate arêta ce scie, şi atunci un tablou resumă toată arta, fructul unor lungi studii de lucru şi observaţiune. Astfel de esposiţii mai au încă avantagiul de a nu vedè operile unui bun artist nomolite sau cu cusăturile şi urlile mediocrităţilor. Aceste câte le spuserăm, se pot aplica toate la dl G. Ioachim Pompilian, pictorul organisator al acestei esposiţiuni.

Dacă d. Pompilian ar fi visat numai la titlul de pictor religios, ar fi putut mulţămi, a esposine publicului numai splendidele picturi murale, cari ornează interiorul Bisericei St. George-Vechiu. Dorind însè, sè ne arete, că pre lângă această ramură destul de importantă a picturei, este competent şi în celelalte ramuri multiple ale acestei arte, pictorul espune în altarul Bisericei un numêr insemnat de tablouri şi schiţe, care cuprind toate speţiele de pictură, dela pictura istorică şi până la pictura de genere. Este acesta ce propunem a da câte-va descrieri detaiate atât de tablourile murale cât şi de cele espuse în altarul Bisericei.

Vom incepe cu tablourile murale. Primul tablou, care atrage privirea visitătorului, intrând în Biserică, este cel din dreapta de lângă Tèmple, şi care representă Coborîrea depe cruce. Aici pictorul şi-a arêtat toată forţa coloritului sêu. Toate nuanţele cărmei omenesci figurează acl, dela figura cadaverică a lui Christ până la figura arsă de soare a bătrânului Nicodem. Veştmêntele personagiilor sunt asemnea bine esecutate şi de un colorit destul de viu. In faţa acestui tablou se află representată Punerea în mormênt. Aci colorile sûnt mai sumbre şi face din tablou cel mai nimerit pendant la cel mai sus citat.

De partea stângă se află tablourile: Christîntemniţă, unde admirată frumoasa musculatură a unui cotaş, precum şi esprisivele figuri ale lui Crist şi ale aceluia care îi presentă cu un aer batjocoritor ramura de trestie în loc de sceptru. In faţa acestuia se află representată: Restignirea lui Christ. Colorile sûnt aci mai albe şi mai clare, personagiele foarte bine grupate şi anatomia foarte bine studiată, mai cu samă la Christ, care ocupă centrul tablouului.

De asupra acestor patru mari tablouri, în cele doue concavităţi cari susţin cupola principală, sûnt representate doue mari scene din noul testament: Nascerea lui Christ şi Ultima lui respirare.

Trecênd la cupolă, găsim un colosal tablou (56 metri patraţi după cum ne spune catalogul) representând pe Christ binecuvêntând pă-

face a crede, că „Indépendance Roumaine" a fost bine informată, când acum vre o cincisprĕḑece ḑile anunța, că guvernul are în gând această transformare a principatului. În adevĕr, deși presidentul consiliului s'a mărginit a afirma numai „dreptul României ca stat liber de a da guvernului ei titlul de rege și chiar de împĕrat de ar voi", fără a se esplica asupra intențiilor guvernului în privirea aceasta, totuși faptul, că n'a opus nici o desmințire sgomotului de realisare încurêndă a proiectului, ce i se atribue, near autoriza a crede, că acest sgomot nu e lipsit de fundament. Această apreciare a tăcerei ministrului o găsim justificată în dealmintrelea, cel puțin într'o mĕsură oare care, prin detaliile ce le dă „Neue freie Presse" din Viena asupra convorbirei, ce un corespondent al ei din Bucuresci a avut-o cu d. Brătianu acum câteva ḑile. În această conversație presidentul consiliului ar fi declarat, că „desvoltarea repede a principatului precum, și puterea împregiurărilor" vor aduce în curênd după sine erigerea principatului în regat.

„În privirea cestiunii, care i s'a pus de către corespondent și i s'a reînnoit în Cameră de către interpelator, ministrul s'ar fi esplicat asupra demersurilor, cari se ḑicea, că s'ar fi făcut de către guvernul român pe lângă cabinetele străine în vederea unei asemenea eventualități. El ar fi respuns, că „sancțiunea prealabilă" a puterilor nu e necesară, de vreme ce un stat independent e liber de a determina după plac titlul, pe care trebue sĕ'l poarte suveranul ei și ar fi adaus, că nu crede cumcă vr'un guvern străin s'ar putè formalisa dacă i s'ar conferi principelui Carol titlul de rege.

„Credem că se cade a primì sub toate reservele povestirea ḑiarului „Neue freie Presse" căci asupra unui punct mai cu seamă ea nu poate fi cu totul esactă.

„Corespondentul foii vieneze ḑice că d. Brătianu, rezimându-se pe opinia sa despre inutilitatea unor comunicări prealabile de făcut cabinetelor străine, ar fi adaos, că titlul de rege al Românilor n'ar putè se atingă mai mult pe vecinii principatului de cum a atins titlul de rege al Francezilor pe Belgia."

Aici vorbesce articolul despre susceptibilitățile neîntemeiate ale Austro-Ungariei față cu ridicarea României la regat și apoi continuă:

„Dacă relevăm articolele aceste o facem pentru a esplica cum s'a acreditat în presa română opinia, că Austro-Ugaria ar fi opusă creărei unui regat român și acum s'a născut acolo aprehensiunea, că adesiunea cabinetului din Viena dacă se va obține, va trebuì sĕ se cumpere cu concesiuni importante. Această aprehensiune se manifestă într'un articol recent al „României Libere" și nu e indiferent de a nota, că acest ḑiar e cel mai respândit în România. Față cu ridicarea eventuală a principatului la rangul de regat, „România-Liberă" esprimă temerea, că „proclamarea acelei mĕriri ilusorie" nu trebue sĕ se cumpere prea scump și conchide astfel: „dacă, din întâmplare ni s'ar pune condiția de a renunța la apĕrarea noastră în cestiunea Dunării, am trebuì sĕ renunțăm cu totul în asemenea împregiurări la mândria, de a ne chema regat." Constatarea acestei preocupări o aflăm și în formațiile române ale „Corespondenței politice" din Viena, după cari România așteaptă, înainte de a procede la realisarea proiectului sĕu, ca diferențele ce esistă în cestiunea Dunărei, sĕ fie definitiv înlăturate."

„Aparența numai a unei considerațiuni între erigerea principatului în regat și regulamentul cestiunei Dunerei ar da de sigur loc la multe comentarii în România, căci dacă România, independentă fiind, e liberă cu totul, cum ḑice d. Brătianu, de a conferì suveranului ei titlul ce'i convine de a i'l da, cabinetele străine sûnt și ele absolut libere de a recunoasce sau nu noul regat; esistă deci o parte a cestiunei din punctul de vedere al căreia dispozițiile cabinetelor nu sûnt indiferente; ceeace ḑicea „Pressa", organul ministrului de esterne al României, când d. Brătianu petrecea la Berlin și svonul public atribuia acestei petreceri transformarea de pe atunci încă a titlului principelui Carol. Ea ḑicea, că afacerea aceasta e „de interes general care nu poate fi regulată decât prin Europa întreagă." Ea adăoga în adevĕr că această regulare nu poate forma „obiectul unor disentimente serioase între puteri;" însĕ limbagiul jurnalelor austro-ungare oficioase la deosebite împregiurări, au părut din contră a indica, că România va avè sĕ întimpine la Viena o resistență serioasă, pe care n'ar învinge-o decât cu sacrificii reale. Dacă ar fi așa, nu vedem ce considerații ar putè sĕ justifice asemenea sacrificii, căci, dacă România a trebuit sĕ resigneze a face sacrificii considerabile pentru a obținè recunoascerea de stat independent în anul trecut, ea a intrat din ḑina, în care adesiunea din partea tuturor puterilor a fost un fapt complinit, în deplina posesiune a locului, ce i se cuvenia „după atâtea secole de suferințe și de lupte" cum ḑicea discursul Tronului la deschiderea sesiunei legislative actuale. Titlul de rege al României n'ar adăoge, din punct de vedere internațional, nimic la independența Statului, independență, pe care viteaza armată română a cucerit-o pe câmpul de bătaie din Bulgaria la 1877, și nici în lăuntru n'ar adăoge nimic la autoritatea, pe care principele Carol a primit-o prin alegerea liberă, prin care Românii l'au aclamat, acum cincisprĕḑece ani, suveran ereditar. Nu voim sĕ ḑicem, că aspirațiile României de a deveni regat, pe cari le constată d. Brătianu, nu sûnt cu totul naturale și nu purced dintr'un sentiment foarte legitim; ne esprimăm numai pur și simplu părerea, că dacă satisfacerea mai mult sau mai puțin apropiată a lor ar trebuì cumpĕrată cu sacrificii, ar fi rațional și politic de a aștepta timpul aplanărei dificultăților, ce mai esistă astăḑi".

Aprețiăm cele ce ḑice articolul; după părerea noastră însĕ situațiunea generală a Europei a intrat prin catastrofa din Petersburg într'un stadiu, care nu poate fi ignorat în combinațiunile privitoare la proclamarea României de regat.

Revista politică.

Sibiiu, în 9 Martie.

Înainte cu patru ḑile casa deputaților din Budapesta s'a ocupat cu cestiunea greco-turcească. Declarațiunile date de dl Tisza despre starea momentană a acestei afaceri nu pot fi nici decum liniscitoare. Ministrul president Tisza a precisat punctul de mânecare al cabinetului din Viena în cestiunea aceasta așa, că întru cât va fi cu putință se va încungiura conflictul înarmat între partidele de ceartă, ear dacă aceasta s'ar vedè, că nu se poate, sĕ se împedece ca resboiul greco-turcesc sĕ nu esercite asupra raporturilor dintre puterile europene o „reacțiune nedorită și turburătoare de pace." Tot așa s'a ḑis și în primăvara anului 1876, când era resboiul serbo-turcesc dinaintea ușilor. Evenimentele însĕ ne-au învĕțat, că resboiului serbo turcesc 'i-a urmat resboiul ruso-turcesc și pe urmă tratatul din Berlin.... Obversarea lui Helfy, că consecența unui resboiu greco-turcesc va fi o suprindere, are mult pentru sine.

Parlamentele din monarchia austro-ungurească n'au luat notiță despre atentatul din Petersburg. „N. fr. Pr." ḑice că în Petersburg a superat foarte mult rĕceala, ce au dovedit-o parlamentele din Viena și Budapesta. În urma acestui incident, ḑice aceeași foaie, posițiunea bar. Haymerle este sguduită. O telegramă a ḑiarului „P. Ll." mai adauge, că ambasadurol austro-ung. de lângă curtea din Petersburg contele Kálnoky ar fi designat de următoriul lui Haymerle. Din partea redacțiunei lui „P. Ll." într'o notă la acea telegramă se ḑice, că ce are de a face ministrul de esterne cu parlamentele, care n'au voit sĕ se manifesteze în privința atentatului? Oare care nedumerire se simte însĕ, pentrucă parlamentele au trecut tăcênd preste atentat. Unele foi din Cislaitania au respândit scirea, că contele Taaffe, ministrul president din Cislaitania, ar fi întrebat pe ministrul president Tisza, ce atitudine observă parlamentul unguresc față cu atentatul. „Ung. Post" ca se nu lase vreun prepus, că ar fi fost o înțelegere între guvernele și parlamentele din ambe jumĕtățile monarchiei, deminte apodictic, că contele Taaffe nici n'a întrebat măcar la Budapesta în privința atitudinei față cu atentatul. „Hon" vine și escuză partea ungurească, ḑicênd, că dieta ungurească s'a ferit de manifestațiuni de condolență, ca sĕ încungiure desbateri recriminătoare asupra țarului reposat, respective, asupra faptelor sevârșite de dênsul. Dacă Ungaria voia sĕ nu se turbure raporturile cele bune între statele vecine nu era așa dară nici decum bine, a se rescoli în trecut ceea ce negreșit că s'ar fi întemplat când s'ar fi început a se face reprivîri istorice. Nimerită este observarea ḑiarului „S. d. T." că escusa aceasta seamenă ca ou cu ou cu o acusă proprie, adăugênd, că după ce toate parlamentele din Europa au dat espresiune condolenței, pentru Austro-Ungaria amintirea aceasta constitue o greșală a cărei urmări sûnt necalculabile.

Administratorul oficiului de esterne rusesc a adresat o cerculară către representanții Rusiei în străinătate. În cerculară se esprimă dorința de a susținè în afară raporturile tradiționale cu puterile, și în lăuntru ceea ce a moștenit dela antecesori.

Manifestul guvernului rusesc a făcut impresiune bună în toate părțile, cu deosebire în Germania.

Un ucas împĕrătesc, datat din 14 Martie, întăresce privilegiile, legile cardinale și confesionale ale Finlandezilor și promite ale susținè intacte.

În cercuri bine informate se susține, că țarul cel nou are inclinațiune către Poloni.

Din Varșovia se raporteaza la foile polone din Galiția, că o deputațiune de Poloni, cu marchisul Wiclopolaki în frunte, va lua parte la incoronarea țarului celui nou în Petersburg.

Dela London vine scirea, că în timpul cel mai scurt se va face pace între Englezi și Boeri.

În septĕmâna aceasta se va strămuta cuartirul general grecesc la Chalcis.

Politica noului Țar.

În „Die Presse" dela 16 Martie, găsim următorul articol în această privință:

Lumea din Berlin, fiind lipsită până acum de ori-ce puncte temeinice asupra politicei esterioare a noului împĕrat al Rusiei, face tot felul de conjecturi. Sub prima impresiune a scirii despre moartea lui Alecsandru II se ḑicea, că acum Germania este amenințată de pericolul unui resboiu. Moștenitorul chemat a se sui pe tron înclină într'un chip notoric spre partida din Moscva și este un inamic declarat al ființei germane în genere și al politicii principelui de Bismarc în particular. Lumea voia a ști chiar eri, că inamicia lui Alecsandru III pentru Germania nu este tocmai mare; din contră, el a revenit în aceste din urmă luni la niște vederi opuse și s'a arĕtat dispus ca la cas de-o suire eventuală a sea pe tron, sĕ urmeze politica tatălui sĕu față cu Germania. Astăḑi se împrăștiase deja pela bursa din Berlin sgomotul, că noul Țar a adresat o scrisoare autografă împĕratului Wilhelm, prin care 'i dă acestui-a asigurări pacifice. Fabricanții de sgomote nu au perdut din vedere, că în scurtul interval, care a trecut între atentat și ḑiua de aḑi, nici n'avea vreme sĕ sosească în Berlin curierul cu scrisoarea autografă, chiar dacă am admite casul neprobabil, că Alecsandru III s'a grăbit a scrie o scrisoare politică moșului chiar în primele oare ale îngrozitorului eveniment.

„Sosirea scrisorei autografe este dar o fabulă; în schimb însĕ este esactă scirea despre politica păcinică internă, spre care noul împĕrat 'și-a îndreptat privirile sale. El convocă chiar ieri consiliul imperial, cea mai înaltă din toate corporațiunile Statului, a cărui presidență a fost condusă până acum de dênsul ca principe moștenitor. Consiliul de Stat se compune actualmente din 32 membrii, la cari se mai adaug și miniștrii aflați în funcțiune cari, ca ast-fel, au fotoliu și vot în corporațiune. Astăḑi de dimineață acest consiliu a ținut o ședință și, după cum ni se anunță prin telegramă, s'a otărît grabnica convocare a Adunărei compuse plănuită de mult încă și care trebue sĕ se sfătuiească cu guvernul asupra mijloacelor mai proprii spre a îmbunătăți situațiunea. Convocarea unei asemenea adunări fusese aprobată, după

---

mêntul. Acest tablou singur ar fi fost de ajuns pentru reputația artistică a pictorului, chiar de nu am avè în vedere greutatea lucrului și o vertiginoasă înălțime a cupolei. Compoziția tabloului, gruparea personagielor în numĕr însemnat, coloritul figurilor, arangiamentul și coloarea veștmintelor, toate fac din acest tablou, și o declarăm fără nici o esagerație, un cap de operă.

Vom cita în voia întâmplărei din celelalte tablouri, cari ornează interiorul bisericei, mai multe scene din noul testament ca: Christ între înțelepți, femeia adulteră, învierea lui Lazar, etc., pentru cari cu regret, nu putem da mai multe detalii din causa lipsei de spaț în acest ḑiar. De ambele părți ale ușei se vĕd portretele principalilor titori do o asemĕnare frapantă. Deasupra amvonului se află representat un frumos tablou sf. Ioan Botezătorul. Vom mai cita trei mici tablouri, relativ vorbind, toate representând pre Dumneḑeu tatăl, două arĕtând prima și secunda ḑi a creărei lumei, și al treilea, de un sublim colorit, pe Dumneḑeu.

Înainte de a trece în altar, unde se află espuse tablourile și schițele lucrate de pictor la diferite epoce, sĕ ḑicem câte-va cuvinte de frumoasa tâmplă, care singură conține un numĕr însĕmnat de tablouri de diferite mărimi. Între aceste vom cita de preferință un frumos St. George, tablou foarte ecspresiv și având drept fund o frumoasă perspectivă representând colonada unui templu roman. Toate aceste tablouri au drept cadru nenumĕrate onarmente, embleme etc., cari fac sĕ reiasă de minune subiectele principale. Ornarea architecturală precum și inteligenta împărțală completează acest ensemble, care face din Biserica St. George-vechiu poate unicul templu religios artistic, ce posedem în țeară. (Va urma).

cum se anunță din Petersburg, cu datul de 11 Martie către „Gazeta de Colonia“ dnă de la 9 Martie de Împăratul Alecsandru II, adecă cu cinci zile mai nainte de omorîrea sa. El aprobase deja manifestul, prin care trebuie să fie convocată Adunarea. Aparipunea acestui manifest era să aibă loc la 29 Aprilie, ziua aniversară a nascerei împăratului. Manifestul imperial în cestiune ordonă convocarea Semskijei Sobor, (representațiunea poporului din toate clasele) spre a lua parte la guvernare până la olimità care care, nu este însă otărîtă pentru moment. Din fie-care guvernament al Rusiei se vor trimite câce deputați în Petersburg, și adecă câte doi din toate clasele societăței: doi preoți, doi nobili, doi comercianți, doi burghesi, doi țerani. Presidența acestei adunări, care va fi de mai bine de 600 oameni — cifra nu se poate da esact, de vreme ce nu se spune dacă aveau să fie chemați și delegați din provinciele asiatice — era s'o aibă principele moștenitor, care a devenit acum împărat.

„Pester Lloyd“ asupra împăratului Alexandru II.

Să detestăm crima, prin care a fost omorît Alexandru II; și detestăm asociația asasinilor fanatici, care transduce în rusesce resturnarea socială, însă se ne ținem liberă privirea asupra înfiorătorelor și impunetoarelor adevăruri a istoriei acestui Împărat și judecând faptele sale să nu ne lăsăm a fi induși în eroare prin sfârșitul tragic al Țarului. Un riu larg și roș se rostogolesce în mijlocul guvernărei lui Alexandru II adecă sângele. Un nor întunecos planează pe d'asupra tronului lui și aceasta este înspăimântătoare.

Diminețiș stăpânirei sale este încongiurată în mod prevestitor de semnele focului răsboiului din Crimeea: moș-ța-ș-iu umanei sale guvernări este mânjită de măcelurile polonezе: seara lui se întunecă în atrocitățile campaniei de liberare contra Turciei; cele-l'alte slăviri însă sînt desemnate dela început și până la sfârșit printr'un regim fățarnic, care emancipează pe țeran de supt stăpânirea proprietarului, pentru a face dintr'ensul un suflet mort al țarismului care deschide libertăți o cale, ce conduce la mișele de plumb din Siberia,— care provoacă o opinie publică, pentru a o pune în serviciul unei politici ambițioase, și totdeodată pentru a o lega cu lanțurile arbitrarității administrative.

Țarul, care purta pe buzele sale pe D-ișu și umanitatea, avea în giurul lui toate furiile iadului, cari domniau cu turbare în două părți ale lumei, ducênd jalea și moartea până unde ajunge umbra sceptrului rusesc. Și când din acestе atrocități se ridică figura lui Alexandru II cu atributele de „stăpânitor uman“— cine mai permite încă mecanica minciunilor insuflătoare, când istoria pretinde dreptul ei? Dacă cugetul lui era nobil și dacă avea un simț uman, aceasta o scie acela, care esaminează inima și rărunchii; noi cunoscem numai faptele sale și aceasta numai instrumentele faptelor sale, și aceasta ne inspiră un sentiment de detestare, cu câte le sfânt încongiurate de șeatura desgustătoare a unei fățărnicii sistematice.

Dar Țarul Alexandru II este mort, și dacă cine-va voiesce să considere sfârșitul îngrozitor al acestui om ca o expresiune a slăbiciunilor lui personale, a greșelelor și rătăcirilor Împăratului, prea bine i se dăm satisfacție sentimentalismului. Dar ceeace a expiat Țarul, n'a expiat Țarismul și aceasta remâne cu toată schimbarea; și când capacul cosciugului va fi închis de asupra cadavrului estropiat a lui Alexandru II, ideea Țarismului va fi din nou personificată prin Alexandru III, care pe „Autocrat al tuturor Rusiilor“ a primit jurământul de credință al soldaților ordonând poporelor lui dea-i aduce adoraționea datorită.

O moștenire înfiorătoare însă lasă Împăratul mort celui viu.— Este păcatul moștenit al Țarismului, în ultima sa desvoltare. O revoluțiune, poate pacinică dar probabil violentă, în interior, și în ori-ce caz o revoluție în afară, aceasta este consecința necivitabilă a celor petrecute în Rusia.

(Trad. „Resb.“)

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Din Bran ni se trămite cu datul 5 Martie st. v. 1881 spre publicare următoarele: Stimate Dle Redactor! Publicând-se în foaia, ce redigiați stim. d-voastră o corespondință din Orăștie, ce este îndreptată și contra mea, ca dirigentul scoalei din Bran, din grăbesc a'mi face reflecsiunile mele față cu această corespondență.

După ce corespondentul amintesce că corpul învețătoresc din Bran, din care făcea și dânsul odiniioară parte a înființat un fond „din a cărui venite să se împartă ajutoare pentru copii miseri“ și după ce dice, că acest fond s'au înființat cu mari greutăți, ceea ce o scim cu toții și o scim mai bine decât dânsul aceia, cari au projectat acesta întreprindere și au strunecat cel dintâiu crosnic fondul acestui fond, numește acest fond al nostru fără fund. Dar' intreb pe Dl respectiv: de ce Dlui, prevêțiend și cunoscênd nenorocirile, ce au să vină preste fondul cel fără de fund, nu s'au îngrigit a 'i pune dânsul un temeiu destul de gros și de puternic, prin care să nu străbată nici cea mai mică picătură de îndoială pe venitor?

Să fi stărnit într'acolo, ca fundamentul să nu fie pus pe nâsip, ci pe pământ sănătos!

Este ușor a trânti peatra în lac, dar mai greu a o scoate și dânsul totuși ne silește ca îndată se o scoatem.

Destul de precis este esprimată ideea și părerea respectivului învețătoriu din Orăștie despre apropae o defraudațiune, ce s'ar fi făcut din partea învețătorilor celor noi cu banii acestui fond, când dice: „Repășind însă din acea corporațiune câțiva indivizi, și înlocuindu-se prin alții se vede, că dânșii nu mai țin cont.“ etc. etc. Departe să fie dela dânsul acea credință deșartă, că învețătorii cei noi, fiind noi nu vor fi mai avut până acum bani și nu vor fi manipulat nici odată cu bani, și acum, dând de acest fond, 'i-ar fi săpat groapa în pământ. Să fie mai rebdătoriu demnul corespondent, și toate se vor face la rêndul lor. Sô fie convins dânsul, că în Bran au rêmas mai mulți de aceia, cari au contribuit la acest fond cu numai câte o sumă, și prin urmare acestia se interesează și se vor interesa totdeauna de a susține acest fond, ear' a nu'l lăsa să peară. Imi vine lucru tare curios, când dl învețătoriu cunoasce toate stăruințele și tot zelul ce l'au avut, și 'l au învețătorii Brașeni pentru înmulțirea acestiu talant, și tot dânsul vine și declară publice pe învețătorii a fi săpat groapa acestui fond.

Ce voiesce dânsul se dică prin aceste?

S'a grăbit prea tare dl învețătoriu Iarru Reit cu publicarea corespondenței sale. I'am ruga însă, ca de altădată să fie mai cu reservă, și să nu treacă peste marginile bunei cuviințe, să facă până la vreme.

Din Bran la 5 martie st. v. 1881.

George Tisca,
învęț. dirig.

Viața împăratului Alecsandru II.

Alecsandru II. Nicolaevici, născut la 17 Aprilie 1818, se sui pe tron la 18 Februarie 1855, ca succesor legitim al tatălui său Nicolae I. Direcțiunea preponderantă a crescerei sale după voința tatălui seu, era militărească. Insoțit de Kavelin, Șucovski și adiutantul Jurjevici, Alecsandru călători în 1857 partea nordică a Rusiei europene și o parte a Siberiei, apoi scîu să mijlocească ameliorarea soartei cesiaților politici. În ultimii 10 ani ai domniei lui Nicolae I, s'a încredințat de mai multe ori domnia în mâinile lui Țarevici. După 1848 a fost însărcinat cu diferite misiuni delicate la curțile din Viena și Berlin.

Din serviciul militar special, Alecsandru se extrase în urmă mai de tot.

Abia în timpul acesta se restabili sănătatea lui grea sdruncinată prin regimul cel aspru al tatălui seu. În timpul resboiului din Crimeea, el se sui pe tron. Manifestul proclamat la suirea sa pe tron nu da speranță, că el avea de gând să facă reforme. El continuă cu înarmările și plecă însuși pe câmpul de luptă (Octomvre 1855). Imediat după pacea din Paris anunță în Moscova programa de pace în care promitea „că va dezvolta toate puterile morale și materiale.“ Consecuența cea mai apropiată s programei de pace a fost schimbarea ministeriului. În locul lui Nesselrode, lua Gorceacoff locul de cancelar de stat. O societate internațională de acții a fost înșărcinată cu clădirea unei rețele de căi ferate, ca să se întindă în toată țeara. Incă înainte de Incoronare (24 August 1856) Țarul făcu la Berlin o visită demonstrativă contra Austriei: mai înainte promisese în Warșovia reforme, dar fu sfătuit să se păzească de *vise*. Manifestul diplomatic, dat înaintea Incoronărei, constată disolvarea sfintei alianțe. În anul 1857 împăratul avu o întâlnire cu Napoleon în Stutgart, o urmare a legăturei mai de apropiere din Francia și Sardinia; această întâlnire a fost însă în curênd paralisată prin o altă întâlnire cu împăratul Franz Iosef.

Emancipareа țeranilor a fost pusă la cale în 20 Decemvre 1857, printr'un rescript către nobilime. Acțiunea începută de nobilime încetă curênd, așa că după liberarea țeranilor de apanaj și de coroană, guvernul se vêdu silit, a lua însuși lucrul în mână. (Manifestul din 19 Februarie 1861). Supt egida ministrului Walujeff urmă apoi un șir de reforme sociale. Curênd însă venită mișuri de restricțiune din causa desolor răscoale și și escese, mai cu seamă la institutele înalte de educațiune. O mișcare revoluționară se manifestă mai cu seamă în clasele de mijloc ale societăței, și deveni periculoasă prin incendii mari în Petersburg, Maiu 1862. În anul 1863 isbucni revolta polonă, care nu mai puțin a amenințat teroristică a guvernatorului general, Muravieff putu fi înăbușită.

Cererea nobilimei din Moscova, de-a se introduce o constituție reprezentativă Țarul Alecsandru II o refusă, amintind puterea autografică ce i-a dat Dțeu.

Atentatul comis la 4 Aprilie 1866 de Dimitrie Karacasoff, în Petersburg, n'a reușit, și atrase după sine procese criminale contra asociațiunilor secrete, cari se lățiseră foarte mult.

În Aprilie 1865 muri fiul cel mai mare al Țarului; și acesta proclamă de succesor pe al doilea fiu al seu Alecsandru. În timpul încurcăturilor orientale din 1866—1868, Alecsandru păstra reservă. La resboiul dintre Prusia și Austria, 1866, Alecsandru rămâne neutru, dar pruso-fil. În 1867, cu ocasia esposiției din Paris, el visită pe Napoleon III. În timpul resboiului franco-german din 1870—71 Alecsandru în diferite rênduri 'și manifestă simpatiile sale pentru Prusia. După Invingerea Francezilor el profită de ocasiune pentru a desființa mai multe hotărîri ale păcei din Paris, 1856, intre altele și restringerea navigațiunei ruse pe marea neagră. Până la 1874, ochiul lui era îndreptat asupra regenerărei armatei ruse. La 1873, Împăratul făcu o visită în Viena și în 1874 primi la Petersburg o contra-visită a Împăratului austriac.

În 1873 întreprinde o espediție contra canatului Chiva, pe care îl cucerece. Cu anul 1875, el ocupă din Erțegovina, se începe o nouă acțiune rusă contra imperiului turcesc. Aceasta remase în marginele negocierilor diplomatice, până în Maiu 1876, când prin înfricoșatul omor al consulului din Salonic, procedarea Rusiei deveni mai energică. Dela isbucnirea resboiului dintre Sêrbia și Poarta, Rusia sprigini pe față și tot în modul posibil pe Slavii din peninsula balcanică. Conferența ambasadorilor europeni rêmase fără resultat, și la 12 Aprilie 1877 Împăratul Alexandru dete din cuartierul său general din Kișineu un manifest de resboiu. Sciut este de toată lumea, că resboiul n'a fost tot-d'auna în favorul Rusiei așa că ea a trebuit să cheme în ajutor pe Români. Resboiul se termină prin pacea preliminară dela San-Stefano (Martie 1878). Mai toată domnia Imperatului Alexandru a fost turburată, de agitația nihilistă, care în cei doi ani din urmă a recurs la mijloacele cele mai criminale. Țarul a scăpat în multe rânduri de pericolele ce 'l amenințau până ce la 1 Martie 'l ajunse nefericirea, ce 'l urmârîa de mult.

Împăratul Alexandru fusese căsătorit cu Alexandra Feodorovna, fica regelui Wihelm III al Prusiei, care murî la 22 Maiu 1880 La 1 Octomvrie același an. Imperatul se căsători cu princesa Dolgoruki. La 21 Decemvrie Împăratul se întoarse înapoi la Petersburg, pentru a nu 'l mai părăsi nici odată. Numai în zilele din urmă devenise mai plăcută viața casnică a Împăratului, soția se cedase soției moștenitorului tronului renunțând la titlul de Împărătească.

Varietăți.

* (Doliul la curtea dela Viena) pentru Impăratul Rusiei Alecsandru II s'a Inceput în 15 Martie n. și până la 28 Martie n. va fi doliu mare; cară până la 11 Aprilie n. doliu mic.

* Dela regimentul c. r. de inf. Alecsandru Nr. 2 în garnisoana Brașovului s'a dus colonelul și un căpitan la înmormântarea Impăratului Alecsandru II.

* (Parastas în Bucuresci) pentru Impăratul Alecsandru II. Parastasul pentru odichna sufletului repausatului Impărat Alexandru al II al Rusiei, ținut de guvern, a avut loc ieri la amegți cu pompă mărețăș și imposantă în biserica Mitropoliei. Intrarea principală a curței și a bisericei era cernită cu porți negre; interiorul bisericei era pavoasat cu postav negru; asemenea ambele ușe, strane, cum și tronul domnesc și mitropolitan. Stâlpii erau înfășurați cu postav negru și decorați cu portretul augustului defunct. În mijlocul bisericei se ridică un catafalc negru cu patru trepte pe cari era depusă o colivă, d'asupra căreia sta bustul Impăratorului incongiurat de flori. Tot decorul a fost foarte bine îngrigit, spre a da bisericei un aspect de o majestate jalnică, ceeace se datoreașă P. S. S. mitropolitului primat, care a ținut, a supravegha în persoană decorul până la cele mai mici amănunte.

In curtea Mitropoliei erau înșirate detașamente din toate trupele garnizoanei capitalei. Peste 11 care au luceput și sosesacă inalții demnitari ai Statului; corpul diplomatic în mare uniformă în complet: miniștrii și prezedinții corpurilor legiuitoare, ale căror locuri erau destinate în partea dreaptă, ear în cea stângă au luat loc d-nii senatori și deputați, cum și doamnele curței, pe lângă cari erau fețele și soțiele domnilor ambasadori și ale domnilor miniștrii în mare doliu. Centrul bisericei era ocupat de generalitatea militară și de cei-l-alți ofițeri ai armatei.

La 12 punct MM. LL. RR. 'și fac intrarea în biserică. Ele sânt întimpinate la ușe

de ambii mitropoliţi şi de domnii ministrii. M. S. R. Doamna este cufundată în cel mai adânc doliu. Oficiul divin este preşeḑut de I. P. S. S. Mitropolitul Primat, asistat de I. P. S. S. Mitropolitul Moldovei şi al Sucevei, incongiuraţi de şese episcopi, între cari şi Arhiepiscopul Bulgar Panareth, aflător în Bucuresci. Toţi prelaţi sûnt învestmêntaţi cu ornate de mare pompă, purtând mitra pe cap. Ilustra asistentă este cufundată în cea mai adâncă tăcere, şi oficiul divin, secundat de un cor foarte bun se sĕvârşesce cu o solemnitate pontificală.

In faţa catafalcului mai asistau câte doue grade inferioare din fie-care corp, cari erau decoraţi cu crucea St. George. Toate notabilităţile politice au luat parte la această ceremonie.

* (Reuniunea sodalilor români din Sibiiu) a avut Duminecă adunarea s'a generală. Cu ocasiunea aceasta luându-se act despre marinimosul dar, ce 'l-a făcut reuniunei dl Ioan Slavici profesor în Bucuresci, punênd la disposiţiunea acesteia venitul curat după broşura „Andreiu Şaguna" s'a adus dlui prof. călduroasă mulţămită; de asemenea s'a dat espresiunea de mulţămire ddlor spriginitori ai Reuniunei. Dintre objectele dela ordinea ḑilei după raţiociniile anului trecut, amintim pe cel privitoriu la esposiţiunea naţională, ce va avè loc în anul acesta în Sibiiu. În privinţa aceasta s'a ales o comisiune specială, la care se vor însinua toţi câţi din Reuniune se vor hotărì a lua parte. În Dumineca viitoare apoi cunoscêndu-se numĕrul participanţilor se vor lua hotărîrile ulterioare în această privinţă. Comitetul Reuniunei s'a ales astfeliu: Pres. N. Cristea, v. pres. N. Simtion s'au ales unamin; membrii comitetului: dd Marcu cu 24, Făgărăşan cu 21, Simonetti cu 23, Til cu 23 voturi; membri suplenţi: dd Muntean cu 21, Mandel cu 22, Dragoş cu 25, Roşca cu 24 voturi; notariu d. V. Petruţ cu 22, casseriu d. I. Popa Necşa cu 25, controlor dl Caicuţ cu 21, bibliotecar Sigheti cu 15 voturi. — Regretăm că de astă dată n'au luat toţi membri parte la adunare. Numĕrul membrilor ord. inscrişi pe anul 1880 au fost 73. Cu cei inscrişi de nou sûnt 77.

* (Recrutarea în Ogna) din anul acesta a avut loc în ḑiua anunţată de mai nainte. Resultatul acestei recrutări ni se raportează, a fi fost 28 feciori, parte pentru linie, parte pentru honveḑi. Dintre aceşti 28 candidaţi pentru armată 20 sûnt Români şi 8 Maghiari.

* (Domnitorul României) către familia reposatului A. T. Laurian. Doamnă! Incetarea din viaţă a iubitului domniei tale soţ a adus întristare nu numai jalnicei famili Laurian; întreaga familie românească plânge impreună cu domnia ta pe bărbatul eminent şi patriot, care, continuator al operei de redesceptare naţională intreprinsă de Lazar şi Heliade, a contribuit cu o întreagă pleiadă de buni şi învĕţaţi Români a sădì în inima tinerilor generaţiuni înaltele esemple, nobilele sentimente, cari au pregătit învierea politică a României.

Ţeara scie că A. Tr. Laurian a consacrat adânca lui erudiţiune, o întreagă viaţă de laboare onestă şi nepregetată, pentru a atinge această mare ţintă, şi de aceea dênsa a simţit atât de mult perderea acestui fiu.

Acest simţimênt, doamnă, a fost împărtăşit de mine într'un mod şi mai direct prin raporturile personale, ce 'mi-a fost dat a avè cu ilustrul repausat din cari am putut apreţuì şi mai bine înaltele sale însuşiri. Nu voiu uita niciodată, că Laurian a fost acela, care m'a învĕţat principiile scumpei şi frumoasei noastre limbi românesci, că dênsul 'mi-a deschis ântâiu marea carte a istoriei românesci, punêndu-mi sub ochi măreţele fapte, glorioasele silinţe ale străbunilor, cari vor fi pururea călăuzele domniei mele.

Gândirea că Ţeara întreagă şi noi toţi suferim împreună cu domnia-ta de această crudă perdere aline'ţi oare-cum durerea, doamnă, şi fie ca familia domniei tale sĕ afle o duioasă mângăere în credinţa, că Laurian n'a dispărut dintre noi, căci în totdeauna viu va fi numele seu.

Primesce, doamnă, încredinţarea stimei ce'ţi păstrez.

Bucuresci, 1 Martie 1881.

(S) *Carol.*

* (Convocare). Dnii alegĕtori de partida naţională din colegiul electoral Abrud-Roşia, prin aceasta se convoacă la conferenţa ţinêndă în Abrud în 27 Martie 1881 după ameaḑi la 3 oare pentru alegerea celor 2 delegaţi spre a representa acest colegiu în confererenţa generală electorală ţinêndă în Sibiiu în 12 Martie a. c,

Abrud în 16 Martie 1881.

A. Filip,
preş. comitetului electoral
din colegiul Abrud-Roşia.

* Serbarea ḑilei de 15 Martie 1848 în Cluj a avut loc în sala redutei. Redactorul ḑiarului „Ellenzék" Nicolae Bartha, care e deplin sănĕtos a rostit între aplause discursul solemnel. Junimea academică a arangiat în seara acelei ḑile un conduct de facle. Candidatul de profesură Lichtenegger a vorbit cu ocasiunea aceasta pentru Ungaria independentă. Junimea a ars atunci şi vre-o câţiva numeri din „Kelet" în mijlocul piaţei. La banchet s'au purtat toaste pentru Kossuth şi independenţă.

* (Comisiunea de imunitate) a casei deputaţilor din Budapesta a propus estradarea lui Verhovay redactorul dela „Függetlenség" curţei de juraţi pentru articulii apăruţi în afacerea lui Bartha; a denegat însĕ estradarea lui Ugron, care va avè sĕ se justifice înaintea tribuualului ordinariu pentru că a vătĕmat armata.

* (Statariu.) Ḑiarele unguresci spun, că comitatul Caraş-Severinului va cere statariul ca se întêmpine sporirea lotriilor şi omorurilor. — Am dorì se scim că aşa este.

* (Soldaţi desculţi.) În cercurile normative ale armatei austriace se discută ideea, dacă n'ar fi cu scop a face soldaţii vara marşurile desculţi. „Wehr-Zeitung" ocupându-se cu objectul acesta ḑice între altele, că din umbletul desculţ soldaţii nu capĕtă nici bătături (ochi de găină) nici frecături (rosuri), din contră, şi ceea ce e foarte important, umblând soldaţii desculţi sûnt în ferbinţeala cea mai mare scutiţi de săgeata soarelui. Este sciut că vara mulţi soldaţi cad victime săgeţii soarelui atât în marş cât şi la eserciţii. Articolul se provoacă la poporul de rând şi cu deosebire la Arabi, cari în arşiţele cele mai mari lucră cu capetele descoperite şi nu sûnt săgetaţi de soare, ceea ce ar fi o dovadă, că umbletul desculţ paralisează vehemenţa căldurei sau arşiţei soarelui. Încât pentru soldaţi ar fi lesne ai deprinde sĕ umble desculţi; oficerii 'şi-ar putè scutì tălpile cu puţintel training şi reforma aceasta s'ar putè pune în lucrare. Articulul din „Wehr. Zeitung" propune cu toate aceste umbletul desculţ numai afară de cetăţi şi facultativ, adecă pentru cei ce vor voì sĕ se desculţe.

Convorbiri literare. Nr. 12 (1 Martie) cuprinde: Corespondenţa dintre V. Alecsandri şi Ioan Ghica (VIII). — Curiosul nepriceput, trad. după spaniolesce de S. G. Vĕrgolici. (Sfârşit). — Câteva date statistice şi istorice din Bucovina, de T. V. Stefanelli. — Glasuri de toamnă; Chin amar..., poesii de M. Pompiliu. — Norul, poesie de N. Volenti. — Din Tinereţe, (tr. d. E. Grisebach); Cu glas duios.., poesii de R. Torceanu. — Bibliografie. — Prelecţiuni populare. — Corespondenţă.

Familia. Nr. 19. (5/17 Martie) cuprinde: Un tutor, comedie în 2 acte şi 1 tablou de Matilda Poni — Balul român din Bocşa-montană — La un ospĕţ — Ce e nou? —

= Nr. 20. (8/20 Martie) cuprinde: Scrisoare adresată redactorului de V. Alecsandri — Un tutor, comedie în 2 acte şi 1 tablou de Matilda Poni — Despre electricitatea atmosferică, de Iul. T. Mera — Calendarul sĕptĕmânei — „Candidatul Linte" — O poetă principeasă — Castelul Combermere de I. H. — Literatură şi arte — Biserică şi scoală — Sacietăţi şi institute — Ce e nou? — Cronica lumei —

Ortodoxul. Nr. 5 (1 Martie) cuprinde: Cartea pastorală a I. P. S. Metropolitului Primat — Dacalogul — Clerul grec şi Românii din Turcia — Un discurs funebru — Mustrarea consciinţei (poesie) — Cum lumea devenì creştină — Diverse —

Dreptul. Nr. 27 (5 Martie) cuprinde: Legea modificătoare a art. 409 şi 410 din Procedura civilă — Despre mĕsurele edictate de lege pentru a asigura secretul şi libertatea deliberaţiunei juraţilor, de A. Capitolin — Jurisprudenţa română — Justiţia criminală —

Ostaşul. Nr. 5. (1 Martie) cuprinde. Armata noastră: Cestiuni de administraţie militară, de intendentul militar Tamara. — Rolul căilor ferate în campanie, (urmare). — Studiu asupra organisărei călĕraşilor de Lt.-colonel M. Rasti. — Propunere pentru instrucţia dorobanţilor de căpitan C... — Curs de comptabilitate în partida dublă de administr. cl. III M. Dimitrescu. — Asupra organisaţiei călĕraşilor. — Sciri militare: din întru şi din afară — Armata străină: Proiect de organisaţia administraţiei franceze, (urmare). — Corespondenţă.

Economic.

Sibiiu 18 Martie n. Pro hectolitră: Grâu: fl. 7.10—.810; grâu sĕcăreţ fl. 5.50—6.50; sĕcară fl. 5.80; Orz fl. 3.90—4.30;. Ovĕs fl. 2.20—2,50; Cucuruz fl 3.10—3.50; Mălaiu fl. 4—5: Cartofi fl 1.60—2.; Semênţă de cânepă fl. 5—6; Mazere fl. 9—10; Linte fl. 11—12; Fasole fl. 5.—5.50 pro 50 chilo: Făină de pâne fl. 13.; Slănină fl. 70—72 Unsoare de porc fl. 65—68.; Sĕu brut pro 50 chilo fl. 30—34; Sĕu de luminări fl. 46—50; Luminări de sĕu 50 chilo fl. 50—56.; Săpun fl. 34—38. fên pro 50 chilo fl. 1.80—2: Cânepă pro 50 chilo fl. 25-30. Lemne vêrtoase de foc pro metru cubic fl. 3.50 Spirt pro grad 55—60 cr. pro chilo: carne de vită 44—46 cr.; Carne de viţel 45—55 cr. carne de porc 40—42 cr.; carne de berbece — cr.;— oauĕ 10 de 20 cr.

Mediaş, 17 Martie n. Pto hectolitră grâu fl. 6.50—7.; Grâu sĕcăreţ fl. 5.60—6.; Sĕcară fl. 5.60—5 80 Ovĕs fl. 2.10—2.40; cucuruz fl. 3.10—3.30 Sĕmênţă de cânepă fl. 4.—5.; Fasole fl. 5—5.50 mazere fl. ——.; Cartofi fl. 1.80—2.; Fên fl. 1.50—1.60; cel vechiu; cel nou fl. ——; Cânepă fl. 24—28; Slănină pro 100 chilo: fl. 50—60. unsoare de porc fl. 60; Sĕu de luminări fl. 32—46; Spirt pro grad cr. 10; carne de vită pro chilo 44 cr. carne de porc 37—48 cr. carne de viţĕl 50 cr.; carne de berbece —— cr.; oauĕ 7 de 10 cr. Timpul e foarte urât, şi nesănĕtos. Têrgul şi de aceea a fost foarte slab cercetat.

Estras din foaia oficială Budapesti Közlöny."

Licitaţiuni: în 12 Aprilie şi 12 Maiu imob. lui George Navrea în Feldioara (trib. Braşov); în 12 Aprilie şi 12 Maiu imob. lui Michail Iacobi în Mărţasa (judec. cerc. Cohalm); în 23 Martie imob. lui Maftei Badiu în Stenea; în 29 Martie şi 30 Aprilie imob. Sofiei Miske şi soţi în Buia (judec. cerc. Mediaş); în 6 Aprilie şi 6 Maiu imob. lui Andrei şi Susana Maister în Caşolţ (trib. Sibiiu); în 29 Martie şi 29 Aprilie imob. lui Deonisie Palfy şi soţi în Gagy (trib. Odorhei); în 30 Martie imob. lui Iosif Török în Livezeni (judec. cerc. Haţeg); în 24 Martie imob. lui Ioan Casoltean în Sebeş (judec. cerc.); în 13 Aprilie şi 14 Maiu imob. Paraschivei I. Morariu în Zizin (trib. Braşov); în 23 Martie imob. lui Vasilie Blioca în Stenea (judec. cerc. Midiaş); în 23 Martie imob lui Samoilă Codrea în Drăguş (judec. cerc. Fagăraş); în 31 Martie şi 2 Maiu imob. lui Bucur Costea în Moha (judec. cerc. Cahalm).

Bursa de Viena şi Pesta

din 19 Martie 1881

	Viena	*Pesta*
Renta de aur	112.15	112.35
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung.	85.—	85.50
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	101.—	101.75
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	87.25	88.—
Împrumutul drumurilor de fer ung.	127.50	127.75
Obligaţiuni ung. de rescumpĕrarea pămêntului	96.—	96.75
Obligaţiuni ung. cu clausulă de sorţire	95.25	95.50
Obligaţiuni urbariale temeşiane	95.75	96.25
Obligaţiuni urb. temeş. cu clausulă de sorţire	94.—	93.50
Obligaţiuni urbariale transilvane	94 —	94.75
Obligaţiuni urbariale croato-slavonice	97.—	94.70
Obligaţiuni ung. de rescumpărarea ḑecimei de vin	94.25	84.70
Datorie de stat austriacă în hârtie	73.45	73.50
Datorie de stat în argint	75.05	75.75
Renta de aur austriacă	91.30	92.50
Sorţi de stat dela 1860	130.—	130.—
Acţiuni de bancă austro-ung.	810.—	810.—
Acţiuni de credit austr.	262.75	264.—
Acţiuni de bancă de credit ung.	288.50	289.—
Sorţi unguresci cu premii	117.25	115.25
Sorţi de regularea Tisei	107.90	108.—
Argint	—.—	—.—
Galbin	5.53	5.53
Napoleon	9.29½	9.30
100 marce nemţesci	57.30	57.20
London (pe poliţa de trei luni)	117.60	117.25

Scos din gura morţii.

[29] 2—6

În Shawfort, cetate mică la Rochdale a trăit un om a cărui ocupaţiune era a curăţi gropile din cercurile minelor. El era tare şi puternic şi suporta strapaţele cele mai aspre, până când, ca cei mai mulţi de clasa sa, a pus provedinţa pe probă, supunêndu-se la mai mari opinteli decât era în stare sĕ suporte ori-ce constituţie omenească.

Înainte cu doi ani bărbatul acesta căḑù jerfa unei boale, care constituţiunea lui o ruinase cu totul. Avisat până aci la tăria corpului seu şi la facultatea lui de a stărui pentru susţinerea sa şi a familiei sale, vedea acum slein duse isvorul subsistenţei sale şi puţinele sale cruţări, rodul laboarei sale, mistuindu-se spre a ţinè în depărtare de uşile sale pe lupul lipsei. Boalele una după alta il încurcau mereu până ce amicul nostru devenise o naie hărbuită, încât abia mai putea schiopăta prin casă; suferia de năduşeli şi reumatism încât bietul om numai cu cea mai mare greutate abia mai putea respira.

Prea mândru ca se cerşască şi de altă parte serăcia estremă silindul sĕ ajungă la ce-va spre a'şi feri familia de moartea de foame, nisce amici binevoitori s'au îngrijit să'i câştige ocupaţiune uşoară (care acum o sevêrşesce o fetişoară mică). Ori cât de uşoară era ocupaţiunea aceasta, bărbatul, atât de puternic odinioară, a fost silit în urma neputinţei sale, desperat a renunţa dela dênsa. Lui i era mai cu greu de a mistuì hrana decât a o câştiga, de oare-ce organele lui de mistuire erau vătĕmate şi după aparenţă ruinate de tot. Durerile stomacului seu mai că nu se puteau descrie şi medicii nu erau în stare sĕ'l mântue de ele.

În starea aceasta tristă amicii sei îngrigiaţi i au trimis un pamflet mic, care distingea lăudând insuşirile cele bune ale estractului-Schäker pentru vindecarea dispepsiei şi a altor suferinţe înrudite cu aceastai Ca şi unul care când e aproape sĕ se înnece se atêrnă şi de un fir de paiu, bărbatul nostru bolnav se apucă şi de îmbiarea ce i s'a făcut cu acest mijloc de vindecare. Va crede ori şi cine, că pacientul în timpul acesta devenise curat schelet; întrebuinţând estractul-Shäker a fost întors sănĕtăţei şi puterilor şi scos din gura morţii. Reumatismul şi astma (năduşala), efectele mistuirei aproape total distruse, au dispărut curênd, spre a nu se mai întoarce nici odată şi după ce au trecut vre-o câte-va luni bărbatul a fost în stare a se dedica earăşi ocupaţiunei sale şi a sevêrşi lucruri grele. Mai mult decât atâta, el continuă aceasta ḑi de ḑi, mai mult de douĕspreḑece luni după însănĕtoşarea sa.

Va admite ori cine, că această cură a fost foarte minunată şi pe lângă aceasta o cură care poate fi constatată, pentrucă magistrul de poste, sau ori care alt bărbat cu vaḑă din Shawforth poate confirma adevĕrul celor mai sus ḑise. Bărbatul din cestiune se chiamă Toma Briggs, în Peel Terrace, Shawforth la Rochdale în Englitera.

Casul de mai sus nu e isolat, pentrucă acelaşi estract a atins resultatele cele mai admirabile şi dacă cetitorii poftesc doveḑi sĕ'mi scrie şi le voiu trimite altele o sută, care de asemenea vor constata preţul estractului-Shäker.

Anul trecut, 1880, aproape fără de nici o anunţare în Englitera s'au vênḑut mai un milion (1,000,000) de sticle din medicina aceasta; vênḑarea aceasta considerabilă a fost cu deosebire resultatul recomandaţiunilor din partea oamenilor, cari s'au folosit din întrebuinţarea acestei medecine şi cari cu recunoscinţă au făcut faptul cunoscut amicilor lor şi altora. Vênḑarea aceasta imensă nu s'a mai vĕḑut la altă medicină unde-va în vre-o ţeară în timp aşa scurt după întroducerea ei, de unde nici nu se poate conclude altfeliu decât cum este — că medicina posede merit veritabil.

În **Sibiiu** la **Aug. Teutsch,** farmacist.

Deposite în: **Braşov:** Ieremia Demeter, Frideric Steiner jun., Eduard Kugler; **Alba-Iulia:** Frölich Gyula; **M. Vásárhely:** Bernády Daniel **Cluj:** Ioan Biró; Nic de Széky; **Oradea-mare:** George Nyiri, Misericordiani; **Arad:** Ferd. Csaja; Mat. Rozsnjai: **Budapesta:** Ios. Török, strada regelui 7: **Caransebeş:** J. F. Müller: **Oraviţa:** A. C. Knobloch: **Verşeţ:** G. Bienerth, droguist, **H. M. Vásárhley:** Jul. Kiss.

Proprietariu A. I. Withe; *agentura principală* şi en gros pentru *Ungaria, Transilvania,* şi *Croaţia* la **Jos. v. Török,** farmacist, strada regelui 12, în Budapesta.

Redactor respunḑĕtor: Nicolau Cristea.

Editura şi tiparul tipografiei archidiecesane.